

NATURA 2000 - STANDARDOWY FORMULARZ DANYCH

dla obszarów specjalnej ochrony (OSO),
proponowanych obszarów mających znaczenie dla Wspólnoty (pOZW),
obszarów mających znaczenie dla Wspólnoty (OZW) oraz
specjalnych obszarów ochrony (SOO)

OBSZAR PLH280033
NAZWA
OBSZARU Warmińskie Buczyny

ZAWARTOŚĆ

- [1. IDENTYFIKACJA OBSZARU](#)
- [2. POŁOŻENIE OBSZARU](#)
- [3. INFORMACJE PRZYRODNICZE](#)
- [4. OPIS OBSZARU](#)
- [5. STATUS OCHRONY OBSZARU](#)
- [6. POWIĄZANIA OBSZARU](#)
- [7. MAPA OBSZARU](#)

1. IDENTYFIKACJA OBSZARU

1.1. Typ B	1.2. Kod obszaru PLH280033	Powrót
---------------	-------------------------------	------------------------

1.3. Nazwa obszaru

Warmińskie Buczyny

1.4. Data opracowania 2008-12	1.5. Data aktualizacji 2024-03
----------------------------------	-----------------------------------

1.6. Instytucja lub osoba przygotowująca wniosek:

Nazwisko/Organizacja: Generalna Dyrekcja Ochrony Środowiska
Adres: Polska Al. Jerozolimskie 136 Warszawa 02-305
Adres e-mail: kancelaria@gdos.gov.pl

Data zaproponowania obszaru jako OZW:	2009-10
Data zatwierdzenia obszaru jako OZW(*):	2012-01
Data objęcia obszaru ochroną SOO:	2022-02
Krajowe odniesienie prawne dla formy ochrony SOO:	rozp. MKiŚ z dn. 12 stycznia 2022 r. w spr. soo Warmińskie Buczyny (PLH280033)

2. POŁOŻENIE OBSZARU

2.1. Położenie centralnego punktu [wartości dziesiętne stopni]:

[Powrót](#)

Długość geograficzna
20.3673

Szerokość geograficzna
53.9276

2.2. Powierzchnia [ha]:
1525.85

2.3. Obszar morski [%]
0.0

2.5. Kod i nazwa regionu administracyjnego

Kod poziomu NUTS 2

Nazwa regionu

PL62	Warmińsko-Mazurskie
------	---------------------

2.6. Region biogeograficzny

Kontynentalny (100.0
%)

3. INFORMACJE PRZYRODNICZE

3.1. Typy siedlisk przyrodniczych występujących na terenie obszaru i ocena znaczenia obszaru dla tych siedlisk:

[Powrót](#)

Typy siedlisk wymienione w załączniku I						Ocena obszaru			
Kod	PF	NP	Pokrycie [ha]	Jaskinie [liczba]	Jakość danych	A B C D	A B C		
						Reprezentatywność	Powierzchnia względna	Stan zachowania	Ocena ogólna
3150			241.18		G	B	C	B	B
6430			3.59		G	D			
7140			7.03		G	C	C	C	C
9110			39.57		G	C	C	B	C
9130			492.42		G	A	C	B	B
9160			188.22		G	C	C	B	B
91D0			0.79		G	D			
91E0			79.44		G	C	C	C	C

- PF: dla typów siedlisk, do których mogą odnosić się zarówno formy priorytetowe, jak i niepriorytetowe (6210, 7130, 9430) należy wpisać „x” w kolumnie PF celem wskazania formy priorytetowej.
- NP: jeśli dany typ siedliska nie istnieje już na danym terenie, należy wpisać „x” (opcjonalnie).
- Pokrycie: można wpisywać z dokładnością do wartości dziesiętnych.
- Jaskinie: w przypadku siedlisk typu 8310 i 8330 (jaskinie) należy podać liczbę jaskiń, jeśli nie są dostępne szacunkowe dane na temat powierzchni.
- Jakość danych: G = „wysoka” (np. na podstawie badań); M = „przeciętna” (np. na podstawie częściowych danych i ekstrapolacji); P = „niska” (np. zgrubne dane szacunkowe).

3.2. Gatunki objęte art. 4 dyrektywy 2009/147/WE i gatunki wymienione w załączniku II do dyrektywy

92I43IEWG oraz ocena znaczenia obszaru dla tych gatunków

Gatunki					Populacja na obszarze							Ocena obszaru			
Grupa	Kod	Nazwa naukowa	S	NP	Typ	Wielkość		Jednostka	Kategoria	Jakość danych	A B C D	A B C			
						Min	Maks		C R V P		Populacja	Stan zachowania	Izolacja	Ogólnie	
M	1337	Castor fiber			p				P	DD	C	A	C	C	
M	1355	Lutra lutra			p				P	DD	C	B	C	C	
I	1060	Lycaena dispar			p				P	DD	C	C	C	C	

- Grupa: A = płazy, B = ptaki, F = ryby, I = bezkręgowce, M = ssaki, P = rośliny, R = gady.
- S: jeśli dane o gatunku są szczególnie chronione i nie mogą być udostępnione publicznie, należy wpisać „tak”.
- NP: jeśli dany gatunek nie występuje już na danym terenie, należy wpisać „x” (opcjonalnie).
- Typ: p = osiadłe, r = wydające potomstwo, c = przelotne, w = zimujące (w przypadku roślin i gatunków niemigrujących należy użyć terminu „osiadłe”).
- Jednostka: i = osobniki pojedyncze, p = pary lub inne jednostki według standardowego wykazu jednostek i kodów zgodnego ze sprawozdawczością na podstawie art. 12 i 17 (zob. [portal referencyjny](#)).
- Kategorie liczebności (kategoria): C = powszechne, R = rzadkie, V = bardzo rzadkie, P = obecne - wypełnić, jeżeli brak jest danych (DD), lub jako uzupełnienie informacji o wielkości populacji.
- Jakość danych: G = „wysoka” (np. na podstawie badań); M = „przeciętna” (np. na podstawie częściowych danych i ekstrapolacji); P = „niska” (np. zgrubne dane szacunkowe); DD = brak danych (kategorię tę należy stosować wyłącznie, jeśli nie da się dokonać nawet zgrubnej oceny wielkości populacji - w takiej sytuacji można pozostawić puste pole dotyczące wielkości populacji, jednak pole „Kategorie liczebności” musi być wypełnione).

3.3. Inne ważne gatunki fauny i flory (opcjonalnie)

Gatunek					Populacja na obszarze				Motywacja					
Grupa	KOD	Nazwa naukowa	S	NP	Wielkość		Jednostka	Kategoria	Gatunki wymienione w załączniku		Inne kategorie			
					Min	Maks		C R V P	IV	V	A	B	C	D
P		Aquilegia vulgaris						P						X
A		Bufo bufo						P						X
P		Carex limosa						P			X			
P		Dianthus superbus						P						X
P		Drosera rotundifolia						P						X
P		Dryopteris cristata						P			X			
M		Eptesicus nilssoni						P			X			
M		Eptesicus serotinus						P						X
P		Huperzia selago						P						X
P		Lilium martagon						P						X
I		Lycaena alciphron						P						X
M		Myotis daubentonii						P						X
P		Neottia nidus-nivalis						P						X
P		Nitella flexilis						P			X			
P		Nitellopsis obtusa						P			X			
P		Nuphar lutea						P						X

M		Nyctalus leiseri							P			X			
M		Nyctalus noctula							P						X
P		Nymphaea alba							P						X
M		Pipistrellus nathusii							P						X
M		Pipistrellus pipistrellus							P						X
M		Pipistrellus pygmaeus							P						X
P		Potamogeton praelongus							P						X
P		Scheuchzeria palustris							P						X
P		Sphagnum rubellum							P						X
I		Unio tumidus							P						X
P		Utricularia vulgaris							P						X
P		Veronica montana							P						X

- Grupa: A = płazy, B = ptaki, F = ryby, Fu = grzyby, I = bezkręgowce, L = porosty, M = ssaki, P = rośliny, R = gady.
- KOD: w odniesieniu do ptaków z gatunków wymienionych w załączniku IV i V należy zastosować nazwę naukową oraz kod podany na portalu referencyjnym.
- S: jeśli dane o gatunku mają charakter poufny i nie mogą być udostępnione publicznie, należy wpisać „tak”.
- NP: jeśli dany gatunek nie występuje już na danym terenie, należy wpisać „x” (opcjonalnie).
- Jednostka: i = osobniki pojedyncze, p = pary lub inne jednostki Według standardowego Wykazu jednostek i kodów zgodnego ze sprawozdawczością na podstawie art. 12 i 17 (zob. [portal referencyjny](#)).
- Kategoria: kategorie liczebności (kategoria): C = powszechne, R = rzadkie, V = bardzo rzadkie, P = występuje.
- Kategorie motywacji: IV, V: gatunki z załączników do dyrektywy siedliskowej, A: dane z Krajowej Czerwonej Listy; B: gatunki endemiczne; C: konwencje międzynarodowe; D: inne powody

4. OPIS OBSZARU

4.1. Ogólna charakterystyka obszaru

[Powrót](#)

Klasa siedliska przyrodniczego	Pokrycie [%]
N06	15.83
N17	3.71
N19	15.89
N16	54.13
N10	5.08
N12	5.35
Ogółem pokrycia siedliska przyrodniczego	100

Dodatkowa charakterystyka obszaru:

Obszar ostoi został wyznaczony w postaci 3 odrębnych enklaw położonych w środkowej części Pojezierza Olsztyńskiego. Obejmują one fragment ciągu moreny czołowej powstałej w fazie pomorskiej zlodowacenia bałtyckiego dochodzące do 179 m n.p.m. oraz obniżenia, do których należy fragment doliny Łyny i misy

jezior. Najniżej położonym miejscem jest jezioro Limajno, które znajduje się na wysokości 78m n.p.m. Tak duże deniwelacje oraz pofałdowana rzeźba terenu przyczyniły się do powstania wielu drobnych potoków, których większość zachowała naturalny charakter. U podnóża skarp dolin tych cieków oraz doliny Łyny w wielu miejscach zaznaczają się słabe zjawiska źródłiskowe o charakterze wysiękowym. Większość terenu pokrywają mezofile lasy liściaste. Istotny jest tu również udział wód powierzchniowych, mokradeł oraz bagiennych lasów olszowych. Mniejszą powierzchnię zajmują łąki, których większość to śródlądne enklawy. Morenowe wzgórza obfitują w materiał skalny, który w wielu miejscach widoczny jest na powierzchni w postaci pojedynczych głazów, kamieni ale również ich wyraźnych zgrupowań w postaci głazowisk. Urozmaicona rzeźba terenu, różnorodność roślinności i obecność naturalnych zbiorników wodnych nadają temu obszarowi specyficzne i wysokie walory krajobrazowe. Głównym walorem przyrodniczym tego terenu są dobrze zachowane starodrzewia lasów bukowych stanowiące najdalej na wschód wysunięte, zwarte enklawy tego gatunku w całym zasięgu występowania w Europie. Duża część tych drzewostanów ma charakter naturalny lub została odnowiona na pierwotnym siedlisku i wchodzi w skład żyźnej buczyny pomorskiej (*Galio odorati*-Fagetum). Mniejsze powierzchnie, występujące zwykle w kontakcie przestrzennym z poprzednim zbiorowiskiem, zajmuje na tym terenie kwaśna buczyna pomorska (*Luzulo pilosae*-Fagetum). Obie buczyny kontaktują się i tworzą mozaikowy układ przestrzenny z grądem subatlantyckim (*Stellario-Carpinetum*). Bardzo często różnice między kontaktującymi się fitocenoząmi żyźnej buczyny pomorskiej i grądu subatlantyckiego są subtelne, a ich granice nieostre mające często charakter szerokich ekotonów. Dużemu zróżnicowaniu tych mezofilnych lasów liściastych sprzyja urozmaicona rzeźba terenu, w tym występowanie głębokich jarów i wąwozów. Obecność na tym terenie dużej ilości głazów narzutowych, a nawet głazowisk, wykorzystuje wiele epifitycznych gatunków mchów i porostów. Starodrzewia lasów liściastych stanowią ostoję 8 gatunków nietoperzy, tym 2 gatunków znajdujących się w Polskiej Czerwonej Księdze Zwierząt (*Eptesicus nilssonii*, *Nyctalus leisleri*). W dolinach wolno płynących cieków oraz szerokich obniżeniach terenowych dominują bagienne lasy olszowe tworzące niżowe łągi jesionowo-olszowe (*Fraxino-Alnetum*) oraz olsy (*Ribeso nigri*-*Alnetum*). Rzadziej na tym terenie występuje inne zbiorowisko leśne z olszą czarną jakim jest podgórski łąg jesionowy (*Carici remotae*-*Fraxinetum*), który należy do rzadkich i interesujących składników roślinności Polski niżowej.

Istotną powierzchnię ostoi stanowią naturalne eutroficzne zbiorniki wodne do których należą 4 jeziora przylegające bezpośrednio do kompleksów leśnych. W obszarze ostoi znajduje się również bardzo dobrze zachowany, "dziki" fragment doliny rzeki Łyny o długości około 4 km. Rzeka na tym odcinku posiada naturalne, meandrujące koryto, a dno doliny porastają typowo wykształcone szuwały wysokie (*Phragmites*) i turzycowiska (*Magnocaricion*). Dzięki spowolnionemu przepływowi wody na tym odcinku co roku w okresie wiosennym rzeka zalewa prawie całe dno doliny. W tym naturalnym fragmencie rzeki występuje silna populacja bobra (*Castor fiber*) oraz żeruje wydra (*Lutra lutra*). Torfowiska wysokie i przejściowe są rzadkie na tym terenie, ale dość dobrze zachowane i stanowią ostoję rzadkich, chronionych i zagrożonych gatunków roślin. Urozmaiceniem leśnego krajobrazu są na tym terenie śródlądne enklawy łąk ze związku *Calthion* będące środowiskiem czerwonończyka nieparka (*Lycaena dispar*). W obrębie mezofilnych lasów liściastych występuje wiele niedużych, bezodpływowych zagłębień o charakterze mokradeł i oczek wodnych.

4.2. Jakość i znaczenie

Siedlisko: 3150 Starorzeczka i naturalne eutroficzne zbiorniki wodne ze zbiorowiskami z *Nymphaeion*, *Potamion* reprezentowane jest przez naturalne jeziora i stałe niewielkie zbiorniki wodne oraz odcięte fragmenty koryt rzecznych z wolno pływającymi w toni wodnej makrofytami (*Potamion* i częściowo *Nymphaeion*), makrofytami zakorzenionymi w dnie oraz o liściach pływających (część *Nymphaeion*), a także prymitywnymi skupieniami drobnych roślin pływających po powierzchni wody (*Lemnetea*). Są to Jezioro Łomy, Mała i Duża Pupla, Limajno. Rozmieszczenie siedliska jest dobrze rozpoznane. Wykonano inwentaryzację terenową (weryfikację dotychczas znanego rozmieszczenia) w sezonie wegetacyjnym 2011 r. Łączna ocena struktury i funkcji została oceniona jako U1 ze względu na fakt, że perspektywy ochrony również oceniono jako U1 –czyli niezadowolające.

Reprezentatywność siedliska oceniona została jako dobra (B), powierzchnie względna siedliska (241 ha) stanowi poniżej 2% i powyżej 0% powierzchni ogólnej w kraju (ocena C). Stan zachowania oceniono jako dobry (B). Na tej podstawie ocena ogólna określona została jako B. Jakość danych oceniona została jako wysoka G, oparta o dane pochodzące z inwentaryzacji, w tym wyniki prac Wojewódzkich Zespołów Specjalistycznych w Olsztynie w latach 2008-2009, a także badań wykonanych na potrzeby planu zadań ochronnych obszaru Natura 2000.

W ramach ochrony przed zanieczyszczeniami należy wykonać kontrolę szczelności zbiorników bezodpływowych na ścieki bytowe w całej zlewni jeziora Limajno. Aby ograniczyć presję urbanizacji wokół

jezior nie należy przeznaczać dalszych terenów do zabudowy. Dodatkowo należy zachować lasy strefy brzegowej (lasy wodochronne) poprzez utrzymanie i wyłączenie z gospodarowania.

Siedlisko: 9110 Kwaśne buczyny (Luzulo-Fagenion) reprezentowane tylko w oddz. 86, 89-90.

Rozmieszczenie siedliska jest dobrze rozpoznane. Wykonano inwentaryzację terenową (weryfikację dotychczas znanego rozmieszczenia) w sezonie wegetacyjnym 2011 r.

Łączna ocena struktury i funkcji została oceniona jako U1 ze względu na fakt, że udział gatunków charakterystycznych, gatunków dominujących i pokrycie i struktura gatunkowa mchów oceniono jako U1 – czyli niezadowalające.

Reprezentatywność siedliska oceniona została jako znacząca (C), powierzchnie względna siedliska (39,99 ha) stanowi poniżej 2% i powyżej 0% powierzchni ogólnej w kraju (ocena C). Stan zachowania oceniono jako dobry (B), ze względu na charakterystyczną kombinację gatunków typowych dla tego siedliska przyrodniczego, w tym duży udział buka. Na tej podstawie ocena ogólna określona została jako C. Jakość danych oceniona została jako wysoka G, oparta o dane pochodzące z inwentaryzacji, w tym wyniki prac Wojewódzkich Zespołów Specjalistycznych w Olsztynie w latach 2008-2009, a także badań wykonanych na potrzeby planu zadań ochronnych obszaru Natura 2000.

W zinwentaryzowanych płatach siedlisk obserwowany jest deficyt martwego drewna. Są to drzewostany w większości przedrębne, dlatego zwykle jeszcze zwarte.

Siedlisko: 9130 Żyzne buczyny (Dentario glandulosae-Fagenion, Galio odorati-Fagenion) to główne siedlisko przyrodnicze obszaru.

Łączna ocena struktury i funkcji została oceniona jako U1 ze względu na strukturę wiekową zasobów siedliska i udział martwego drewna w drzewostanach, które również oceniono jako U1 – czyli niezadowalające.

Wykonano inwentaryzację terenową (weryfikację dotychczas znanego rozmieszczenia) w sezonie wegetacyjnym 2011 r. Reprezentatywność siedliska oceniona została jako doskonała (A), powierzchnie względna siedliska (492,42 ha) stanowi poniżej 2% i powyżej 0% powierzchni ogólnej w kraju (ocena C). Stan zachowania oceniono jako dobry (B), ze względu na charakterystyczną kombinację gatunków typowych dla tego siedliska przyrodniczego, w tym duży udział buka. Na tej podstawie ocena ogólna określona została jako dobra (B). Jakość danych oceniona została jako wysoka G, oparta o dane pochodzące z inwentaryzacji, w tym wyniki prac Wojewódzkich Zespołów Specjalistycznych w Olsztynie w latach 2008-2009, a także badań wykonanych na potrzeby planu zadań ochronnych obszaru Natura 2000.

Wszędzie, nawet w rezerwacie przyrody, obserwowany jest deficyt martwego drewna. Poza rezerwatem przyrody Kamienna Góra praktycznie brak jest fragmentów zwartych starodrzewi – prawie wszystkie buczyny są po cięciach odnowieniowych rębnią częściową. Obserwowana jest bardzo silna neofityzacja – przede wszystkim obserwowane są gatunki: niecierpek drobnokwiatowy, niecierpek gruczołowaty, nawłóć późna. Zalecana jest ochrona bierna w granicach rezerwatu przyrody, na pozostałym terenie bierna ochrona pasm 50 m od strumieni i zabagnień śródlęśnych.

9160 Grąd subatlantycki (Stellario-Carpinetum). Jedno z głównych siedlisk przyrodniczych obszaru.

Łączna ocena struktury i funkcji została oceniona jako U1 ze względu na strukturę wiekową zasobów siedliska i udział martwego drewna w drzewostanach, które również oceniono jako U1 – czyli niezadowalające oraz udział gatunków inwazyjnych – U2.

Wykonano inwentaryzację terenową (weryfikację dotychczas znanego rozmieszczenia) w sezonie wegetacyjnym 2011 r. Reprezentatywność siedliska oceniona została jako znacząca (C), powierzchnia względna siedliska (188,22 ha) stanowi poniżej 2% i powyżej 0% powierzchni ogólnej w kraju (ocena C). Stan zachowania oceniono jako dobry (B), ze względu na charakterystyczną kombinację gatunków typowych dla tego siedliska przyrodniczego. Na tej podstawie ocena ogólna określona została jako B. Jakość danych oceniona została jako wysoka G, oparta o dane pochodzące z inwentaryzacji, w tym wyniki prac Wojewódzkich Zespołów Specjalistycznych w Olsztynie w latach 2008-2009, a także badań wykonanych na potrzeby planu zadań ochronnych obszaru Natura 2000.

Wszędzie, nawet w rezerwacie przyrody, obserwowany jest deficyt martwego drewna. Poza rezerwatem przyrody Kamienna Góra praktycznie brak jest fragmentów zwartych.

Obserwowana jest bardzo silna neofityzacja – przede wszystkim obserwowane są gatunki: niecierpek drobnokwiatowy, niecierpek gruczołowaty, nawłóć późna.. Zalecana jest ochrona bierna w granicach rezerwatu przyrody (nie należy wykonywać planowanych cięć rębnych), na pozostałym terenie zalecana jest bierna ochrona pasm o szerokości 50 m od strumieni i zabagnień śródlęśnych oraz „grądowej dolinki” nad

jez. Limajno.

Siedlisko 91E0 Łęgi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe (*Salicetum albo-fragilis*, *Populetum albae*, *Alnenion*). Zinventaryzowane stanowiska nad Łyną i nad mniejszymi strumieniami, obserwowane również w znacznej części połakowe, prześwietlone łęgi nad Łyną.

Wykonano inwentaryzację terenową (weryfikację dotychczas znanego rozmieszczenia) w sezonie wegetacyjnym 2011 r. Reprezentatywność siedliska oceniona została jako znacząca (C), powierzchnie względna siedliska (79,44 ha) stanowi poniżej 2% i powyżej 0% powierzchni ogólnej w kraju (ocena C). Stan zachowania oceniono jako średni lub zdegradowany, ze względu na znaczne przekształcenia na połakowych siedliskach. Na tej podstawie ocena ogólna określona została jako C. Jakość danych oceniona została jako wysoka G, oparta o dane pochodzące z inwentaryzacji, w tym wyniki prac Wojewódzkich Zespołów Specjalistycznych w Olsztynie w latach 2008-2009, a także badań wykonanych na potrzeby planu zadań ochronnych obszaru Natura 2000.

Wszędzie, nawet w rezerwacie przyrody, obserwowany jest deficyt martwego drewna. Poza rezerwatem przyrody Kamienna Góra praktycznie brak jest fragmentów zwartych starodrzewi – prawie wszystkie buczyny są po cięciach odnowieniowych rębnią częściową. Obserwowana jest bardzo silna neofityzacja – przede wszystkim obserwowane są gatunki: niecierpek drobnokwiatowy, niecierpek gruczołowaty, nawłóć późna. Zalecana jest ochrona bierna w granicach rezerwatu przyrody, na pozostałym terenie bierna ochrona pasm 50 m od strumieni i zabagnień śródlęśnych. Zalecana ochrona bierna jako lasów wodochronnych.

Siedlisko 7140 Torfowiska przejściowe i trzęsawiska (przeważnie z roślinnością z *Scheuchzerio-Caricetea*) obserwowane licznie w bagienkach śródlęśnych. Jednak, tylko jeden płat (w oddziale 207i) jest dobrze i typowo wykształcony. Uwodnienie zwykle dobre, brak jest bezpośrednich zagrożeń. Kadłubowe wykształcenie lub nietypowy charakter wielu płatów jest zjawiskiem naturalnym. Zalecana ochrona to brak ingerencji.

Za przedmioty ochrony uznano również następujące gatunki zwierząt:

- 1337 bóbr europejski *Castor fiber*;
- 1355 wydra *Lutra lutra*;
- 1060 czerwonończyk nieparek *Lycaena dispar*.

1337 bóbr europejski *Castor fiber* jest największym europejskim gryzoniem i jednym z największych gryzoni świata. Charakterystyczny, szeroki i spłaszczony ogon pokryty jest pseudo łuskami na 2/3 długości, a u nasady pokryty jest sierścią. Bóbr jest typowym gatunkiem ziemnowodnym doskonale pływającym i nurkującym.

Na Warmii i Mazurach, podobnie jak i w innych regionach Polski, bóbr nie jest gatunkiem zagrożonym. Jego liczebność w granicach regionu ocenia się aktualnie na ok. 8 tys. osobników. Należy stosować zabiegi łagodzące konflikt bobra z leśnictwem i rolnictwem. Stan zachowania gatunku w sieci Natura 2000 można uznać za wystarczający. W ramach prac realizowanych przez Wojewódzki Zespół Specjalistyczny w 2008 r. stwierdzono 6 stanowisk. W ramach sporządzanego Planu Zadań Ochronnych proponuje się wykonanie inwentaryzacji tego gatunku na terenie ostoi. Do tego czasu nie wymaga szczególnych działań.

Ocenę populacji oznaczono jako C. Siedlisko zachowane jest w dobrym stanie, o wysokim stopniu naturalności siedlisk w całym obszarze Natura 2000. Dostępna dla bobra jest znaczna ilość odcinków cieków, w tym rzeki Łyny, o charakterze naturalnym lub zbliżonym do naturalnego, o nieprzekształconym w sposób niekorzystny reżimie hydrologicznym i wysokich walorach hydromorfologicznych. Dostępność i jakość zasobów pokarmowych wystarczająca dla utrzymania obecnej populacji, a negatywny wpływ czynników antropogenicznych jest nieznaczny lub umiarkowany. W związku z powyższym stan zachowania siedliska oceniono jako A. Populacja jest nieizolowana w obrębie rozległego obszaru występowania gatunku (ocena C). Na podstawie powyższego ocena ogólna określona została jako C. Jakość danych oceniona została jako DD, nieznana, ponieważ dane dostępne pochodzą z lat 2006-2008.

1355 wydra *Lutra lutra* jest ssakiem drapieżnym wybitnie przystosowanym do ziemnowodnego trybu życia. Wydra jest zwierzęciem charakteryzującym się głównie nocną aktywnością. Potrafi nocą pod lodem, nawet pokrytym grubą warstwą śniegu, łowić ryby. Mimo iż głównym miejscem schronienia wydry jest nora, może ona zasiedlać także płaskie tereny bagienne, na których zamiast nor buduje zlewające się z otoczeniem szalasy. W ramach prac realizowanych przez Wojewódzki Zespół Specjalistyczny w 2008 r. stwierdzono 1 stanowisko.

Ocenę populacji oznaczono jako C. Siedlisko zachowane jest w dobrym stanie, o wysokim stopniu naturalności siedlisk w całym obszarze Natura 2000. Dostępne są dla wydry zbiorniki wodne i cieki, w tym rzeka Łyna, o charakterze naturalnym lub zbliżonym do naturalnego. Dostępność i jakość zasobów pokarmowych wystarczająca dla utrzymania obecnej populacji, a negatywny wpływ czynników antropogenicznych jest nieznaczący lub umiarkowany. W związku z powyższym stan zachowania siedliska oceniono jako B. Populacja jest nieizolowana w obrębie rozległego obszaru występowania gatunku (ocena C). Na podstawie powyższego ocena ogólna określona została jako C. Jakość danych oceniona została jako DD, nieznana, ponieważ dane dostępne pochodzą z lat 2006-2008.

Należy uzupełnić ocenę stanu populacji i siedliska. Do tego czasu nie wymaga podejmowania szczególnych działań ochronnych.

1060 czerwonończyk nieparek *Lyceana dispar* to motyl o rozpiętość skrzydeł do 32–40 mm. Wyraźny jest dymorfizm płciowy. Gatunek związany ze środowiskami wilgotnych łąk i torfowisk niskich oraz różnymi środowiskami okrajowymi w dolinach rzek. Preferuje tereny nadwodne oraz obrzeża rowów melioracyjnych. W ramach prac realizowanych przez Wojewódzki Zespół Specjalistyczny w 2008 r. stwierdzono 1 stanowisko. Należy w miarę możliwości prowadzić ekstensywną gospodarkę na podmokłych łąkach i nie dopuszczać do ich zarastania. Wskazane jest utrzymywanie śródpolnych i śródleśnych oczek wodnych, na obrzeżach których rosną gatunki szczawiu będące roślinami pokarmowymi gąsienic.

Ocenę populacji oznaczono jako C. Dostępność i jakość zasobów pokarmowych wystarczająca dla utrzymania obecnej populacji, a negatywny wpływ czynników antropogenicznych jest nieznaczący lub umiarkowany. W związku z powyższym stan zachowania siedliska oceniono jako C. Populacja jest nieizolowana w obrębie rozległego obszaru występowania gatunku (ocena C). Na podstawie powyższego ocena ogólna określona została jako C. Jakość danych oceniona została jako DD, nieznana, ponieważ dane dostępne pochodzą z lat 2006-2008.

Należy uzupełnić ocenę populacji i siedliska. Do tego czasu nie wymaga szczególnych działań ochronnych.

4.3. Zagrożenia, presje i działania mające wpływ na obszar

Najważniejsze oddziaływania i działalność mające duży wpływ na obszar

Oddziaływania negatywne			
Poziom	Zagrożenia i presje [kod]	Zanieczyszczenie (opcjonalnie) [kod]	Wewnętrzne / zewnętrzne [i o b]
M	B01.01		i
L	B02.01.02		i
M	E01.04		i
L	B02.03		i
L	C01.03.01		i
L	F03.02.03		b
L	A08		b
M	A03.03		b
L	H01.08		b
L	B05		b
L	F03.02.01		b
M	E03.01		b
L	H01.03		b
H	B02.04		o
L	B01.02		i
H	B03		b
H	E01.03		b
L	C01.03.02		i
H	I01		b

H	H01		b
L	M01.02		i
M	G01.02		i
Oddziaływania pozytywne			
Poziom	Działania, zarządzanie [kod]	Zanieczyszczenie (opcjonalnie) [kod]	Wewnętrzne / zewewnętrzne [i o b]
L	X		i

Poziom: H = wysoki, M = średni, L = niski.

Zanieczyszczenie: N = stosowanie azotu, P = stosowanie fosforu/fosforanów, A = stosowanie kwasów/zakwaszanie, T = toksyczne chemikalia nieorganiczne,

O = toksyczne chemikalia organiczne, X = zanieczyszczenia mieszane.

i = wewnętrzne, o = zewnętrzne, b = jednocześnie.

4.4. Własność (opcjonalnie)

Typ		[%]
Publiczna	Krajowa/federalna	0
	Kraj	0
	związkowy/województwo	0
	Lokalna/gminna	0
	Inna publiczna	0
Własność łączna lub współwłasność		0
Prywatna		0
Nieznana		100
Suma		100

4.5. Dokumentacja (opcjonalnie)

1. Czachorowski S., Dąbrowski S., Pietrzak L. 2009. Warmińskie Buczyny. W: Hołdyński Cz., Krupa M. (red.). Obszary Natura 2000 w województwie warmińsko-mazurskim. Wydawnictwo Mantis, Olsztyn, str. 278-281.2. Hołdyński Cz. (red.) 2010. Siedliska i gatunki Natura 2000. Raport z inwentaryzacji przyrodniczej przeprowadzonej w lasach Regionalnej Dyrekcji Lasów Państwowych w Olszynie i części regionalnej Dyrekcji Lasów Państwowych w Białymstoku w latach 2006- 2008. Wydawnictwo Mantys, Olsztyn, str. 287.3. Herbich J. (red.). 2004. Wody słodkie i torfowiska. Poradniki ochrony siedlisk i gatunków Natura 2000 – podręcznik metodyczny. Ministerstwo Środowiska, Warszawa. T. 2.4. Herbich J. (red). 2004. Lasy i Bory. Poradniki ochrony siedlisk i gatunków Natura 2000 – podręcznik metodyczny. Ministerstwo Środowiska, Warszawa. T. 55. Adamski P., Bartel R., Bereszyński A., Kepel A., Witkowski Z. (red.) 2004. Gatunki Zwierząt (z wyjątkiem ptaków). Poradniki ochrony siedlisk i gatunków Natura 2000 – podręcznik metodyczny. Ministerstwo Środowiska, Warszawa. T. 66. Pisarek W., Koziróg L., Dąbrowski S., Dziedzic J. 2009. Raport ekspercki o gatunkach i siedliskach przyrodniczych w proponowanym obszarze Natura 2000 Warmińskie Buczyny. 7. Plan urządzenia lasu Nadleśnictwa Kudypy na lata 2004-20138. Kujawa-Pawlaczyk J., Pawlaczyk P. 2011. Obszar Natura 2000 PLH280033 Warmińskie Buczyny. Ocena stanu przedmiotów ochrony (siedliska przyrodnicze) w obszarze Natura 2000 Warmińskie Buczyny Raport z prac terenowych. Prace wykonane przez ekspertów w trakcie prac na Planem. 9. Projekt Planu Zadań Ochronnych obszaru Natura 2000 Warmińskie Buczyny PLH280033. Regionalna Dyrekcja Ochrony Środowiska w Olsztynie. 2012. 10. Mięsikowski M., Stankiewicz M. 2019. Wykonanie ekspertyzy na potrzeby uzupełnienia stanu wiedzy dla przedmiotów ochrony na obszarze Natura 2000 Warmińskie Buczyny PLH280033– wydra Lutra Lutra oraz bóbr europejski Castor fiber. Regionalna Dyrekcja Ochrony Środowiska w Olsztynie. 11. Mięsikowski M., Stankiewicz M. 2019. Wykonanie ekspertyzy na potrzeby uzupełnienia stanu wiedzy dla przedmiotów ochrony na obszarze Natura 2000 Warmińskie Buczyny PLH280033 dla gatunku czerwonończyk nieparek Lycaena dispar. Regionalna Dyrekcja Ochrony Środowiska w Olsztynie. 12. Janowski P., Kleinschmidt L., Bujak Ł., Kiczyńska A. 2019. Ekspertyza dla obszaru Natura 2000 Warmińskie Buczyny PLH280033 –

uzupełnienie stanu wiedzy o występowaniu i stanie ochrony kumaka nizinnego Bombina bombina. Regionalna Dyrekcja Ochrony Środowiska w Olsztynie. 13. Święczkowska J., Ruszczyńska J., Hołdyński Cz. 2019. Wykonanie ekspertyz na potrzeby uzupełnienia stanu wiedzy o przedmiotach ochrony obszarów Natura 2000 Niedźwiedzie Wielkie PLH280050, Swajnie PLH280046, Murawy Koło Pasłęka PLH280031, Warmińskie Buczyny PLH280033, Mazurskie Bagna PLH280054, Ostoja Warmińska PLB280015, Lasy Skaliskie PLB280011, Bagna Nietlickie PLB280001, Ostoja Iławska PLH280053, Ostoja Piska PLH280048, Ostoja Borecka PLH280016. Część VII. Warmińskie Buczyny PLH280033. Inwentaryzacja siedliska przyrodniczego 9110 kwaśne buczyny (Luzulo-Fagenion). Regionalna Dyrekcja Ochrony Środowiska w Olsztynie.

5. STATUS OCHRONY OBSZARU (OPCJONALNIE)

5.1. Istniejące formy ochrony na poziomie krajowym i regionalnym:

[Powrót](#)

Kod	Pokrycie [%]	Kod	Pokrycie [%]	Kod	Pokrycie [%]
PL02	6.05	PL04	71.55		

5.2. Powiązanie opisanego obszaru z innymi formami ochrony:

na poziomie krajowym lub regionalnym:

Kod rodzaju	Nazwa terenu	Rodzaj	Pokrycie [%]
PL02	Kamienna Góra	*	6.05
PL04	Dolina Środkowej Łyny	*	71.55

6. ZARZĄDZANIE OBSZAREM

6.1. Organ lub organy odpowiedzialne za zarządzanie obszarem:

[Powrót](#)

Organizacja:	Regionalna Dyrekcja Ochrony Środowiska w Olsztynie
Adres:	Polska Dworcowa 60 10-437 Olsztyn
Adres e-mail:	sekretariat.olsztyn@rdos.gov.pl

6.2. Plan(-y) zarządzania:

Aktualny plan zarządzania istnieje:

☒	Tak	Nazwa: Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Olsztynie z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Warmińskie Buczyny PLH280033 Link: http://edzienniki.olsztyn.uw.gov.pl/legalact/2014/2607/ Nazwa: Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Olsztynie z dnia 22 czerwca 2016 r. zmieniające zarządzenie w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Warmińskie Buczyny PLH280033 Link: http://edzienniki.olsztyn.uw.gov.pl/legalact/2016/2573/
☐	Nie, ale jest w przygotowaniu	

☐ Nie

6.3. Środki ochrony (opcjonalne)

W obrębie obszaru Natura 2000 w miejscach lokalizacji siedlisk przyrodniczych stanowiących przedmioty ochrony oraz siedlisk gatunków stanowiących przedmioty ochrony zaplanowane są działania związane z modyfikacją metod gospodarowania w zakresie gospodarki leśnej. Poza ochroną czynną plan zadań ochronnych wskazuje na potrzebę podjęcia działań monitoringowych i uzupełniających wiedzę na temat niektórych gatunków i ich siedlisk.

7. MAPA OBSZARU

[Powrót](#)

Nr ID INSPIRE:

PL.ZIPOP.1393.N2K.PLH280033

Mapa załączona jako plik PDF w formacie elektronicznym (opcjonalnie)

☒ Tak ☐ Nie

Odniesienie lub odniesienia do oryginalnej mapy wykorzystanej przy digitalizacji granic elektronicznych (opcjonalnie)